

ROZŚWITAĆ SIĘ (1) *vb* [*impf*] i może *pf*

[*impf*] [*w* znac. 2.], *impf a. pf* [*w* znac. 1.].

o oraz a jasne.

inf rozświtać się. ◇ [*praes 3 sg* rozświtå się. ◇ *praet 3 sg f* rozświtała się.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów) s.v. rozświtnąć.

1. (Za)jaśnieć, (za)świecić; *przen; lucescere PolAnt*: Owa wżytko tho Proroctwo ieft o męce iego [Chrystusa]/ iáko ná lkończeniu zakonu miał ten Pan vmrzeć/ gdy lie zarze Ewányeliey fwiętey rozświtąć miály. *LubPs F*.

2. [*Zaczynać świtać*: A tedy to był dzień przyrządzanny i sobbota się rośśwityła [*et sabbatum illucescebat*] (*marg*) żarzyła abo poczynąła (-) *MurzNT Luc 23/55[54]* (*Linde s.v. rozświtnąć*), 130v *marg*.

Bezpodmiotowo: Ale gdy fię ięło tym lepiej rozświtąć/ wżrzał lud bárzo zbroyny *HistOtton 76.*]

Synonimy: 2. *dnieć, dnieć się, rozedniewać się, rozedniwać się.*

Formacje współrdzenne cf ŚWITAĆ.

Cf [**ROZŚWITANIE**]

JR, MC